

пжлне обяснима. А белетристите? — Боже мой, че кой, който е можал да се отхърве от тех не го е направил? . . . Радвам се още, че те губят почва между интелигенцията, а бедните селяни, които ги лжат . . . не е ли все едно: дали дедо Цанков им обещава волове от руския цар или папата, че като додат на власт те ще разделят на богатите парите? . . .

Ти разбира се, тук се усмихваш, надмено на моите вулгарни изрази! Понятно. Белким у теб нема от чертите на моя герой?

Но както виждаш моето перо на кавга мери! Я до като си живуваме тихо и мирно, защо да се захващаме с кавги?

По врага!

Аз не мога много ти каза за тия писатели, за които ме питаш, защото моите интереси са задавени от занятията ми с екзамена и сега чета по-малко и не чета твърде хора които първом прокарват ново на литературното поле. Ти знаеш аз съм консервативна натура. Па и интересите на човека, поне на мен, немогат да се ограничат само в следение на съвремените течения в книжнината.

Без дата. 1902 г.

Да ти не прикършам хатржа, ако не би тжй бжрзал, може би и сколасвах по сетне да ти преработя идилията изджно сам: но и по-хубаво тжй! От такова преработяване ти надали би извлекжл полза. Помжчи се сам и то наздрavo се помжчи да преработиш твоя майстор при всичко че аз бих нарекжл работата ти „Камбана“ не вреди, че напомня Анунцио! Този план сжвсем не чини! Това не е план! Чудно че ти тжй малко се замисляш на вжншната постройка без-която, разбира се, ни шаг напред не се отива! — Ще се при-срамя! — Вземи моите идилии (защото мисля, че у всички формата е завжршена, което не виждам у другите бжлг. беллетристи): „Имане“ „Сокол“ „Змейно“ „Нехранимайко“ „Делия“ „Мечкар“ и „Трелли“ и прсведи само за постройката един паралел. Не искам да го чувствуваши, а на пжлно сжзнателно да го разбереш, па ако йскаш напиши ми едно писмо, как си сванал всека идилия отделно и каква е особеността в всека една. Недей пренебрегва този сжвет. Ще видиш, че нема да сжжалиш. — Защото тази нестегнатос, размазаност на твоята работа ме очудва, право!